

Arrest

nr. 339 175 van 12 januari 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 1 september 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 22 augustus 2025 tot weigering van binnenkomst met teruggedrijving of terugleiding naar de grens (bijlage 25quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 29 augustus 2025 met nr. 331 842 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gelet op de beschikking van 20 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat N. EL JANATI verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché I. LASSOUED, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij dient op 27 juli 2025 aan de grens een verzoek om internationale bescherming (hierna: VIB) in.

1.2. Op 22 augustus 2025 neemt de verwerende partij de beslissing tot weigering van binnenkomst met teruggedrijving of terugleiding tot aan de grens (bijlage 25quater), waarbij toepassing wordt gemaakt van de Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-verordening) en wordt geoordeeld dat het aan de Tsjechische autoriteiten toekomt om het VIB te behandelen, daar zij de verzoekende partij een visum hebben toegekend. Dit is de bestreden akte.

1.3. Op 26 augustus 2025 dient de verzoekende partij een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in tegen de in punt 1.2. vermelde bijlage 25quater. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 29 augustus 2025 met nr. 331 842 wordt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verworpen.

1.4. Op 22 oktober 2025 werd de verzoekende partij op een gedwongen wijze overgedragen aan de Tsjechische overheden.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 11 december 2025 werd het volgende opgenomen:

“De voorzitter wijst erop dat de verzoekende partij werd overgedragen aan Tsjechië, dit nadat haar vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de thans bestreden akte bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen. Inmiddels blijkt zij te zijn teruggekeerd naar België, waarna een nieuwe Dublinprocedure werd opgestart. Op grond van deze vaststellingen stelt de voorzitter het belang bij het beroep in vraag. De bestreden akte kan immers niet meer worden aangewend om de verzoekende partij opnieuw over te dragen aan Tsjechië. De verzoekende partij stelt nog een belang te hebben voor zover haar beroep is gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf die deel uitmaakt van de bestreden akte.”

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij nadat zij werd overgedragen aan Tsjechië, op illegale wijze is teruggekeerd naar België en dat zij op 6 november 2025 een nieuw VIB heeft ingediend. Op 1 december 2025 richtte verweerder een nieuw terugnameverzoek aan Tsjechië in het kader van de Dublin III-verordening.

2.3. Dit nieuw terugnameverzoek moet nog verder zijn beslag krijgen maar het staat vast dat nu de verzoekende partij op illegale wijze is teruggekeerd naar België nadat de bestreden bijlage 25quater werd uitgevoerd, deze akte niet meer kan worden aangewend om haar opnieuw over te dragen aan Tsjechië. Eenzelfde overdrachtsbesluit kan geen tweemaal worden uitgevoerd (cf. HvJ, arrest Hasan van 25 januari 2018, C-360/16) Het belang bij het beroep is daarom verloren gegaan.

2.4. De Raad voegt er nog aan toe dat de thans bestreden akte in zijn geheel een besluit betreft om de verzoekende partij over te dragen aan de verantwoordelijke lidstaat (cf. artikel 26.1 van de Dublin III-verordening). De verzoekende partij kan bijgevolg niet voorhouden nog een belang te hebben bij het beroep voor zover het is gericht tegen een deel van de bestreden akte, dat zij trouwens ten onrechte identificeert als een beslissing tot weigering van verblijf aangezien het een beslissing tot weigering van binnenkomst betreft.

2.5. Nu het belang bij het beroep is verloren gegaan, is het onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA